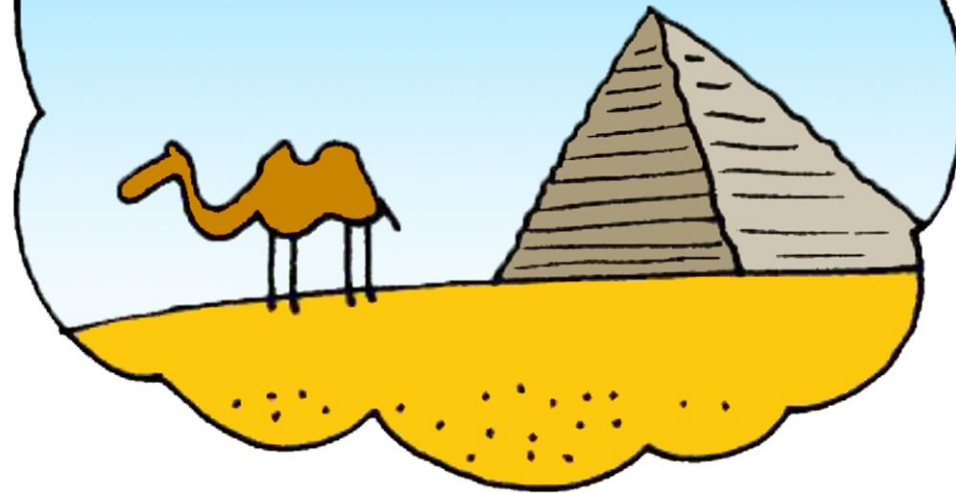
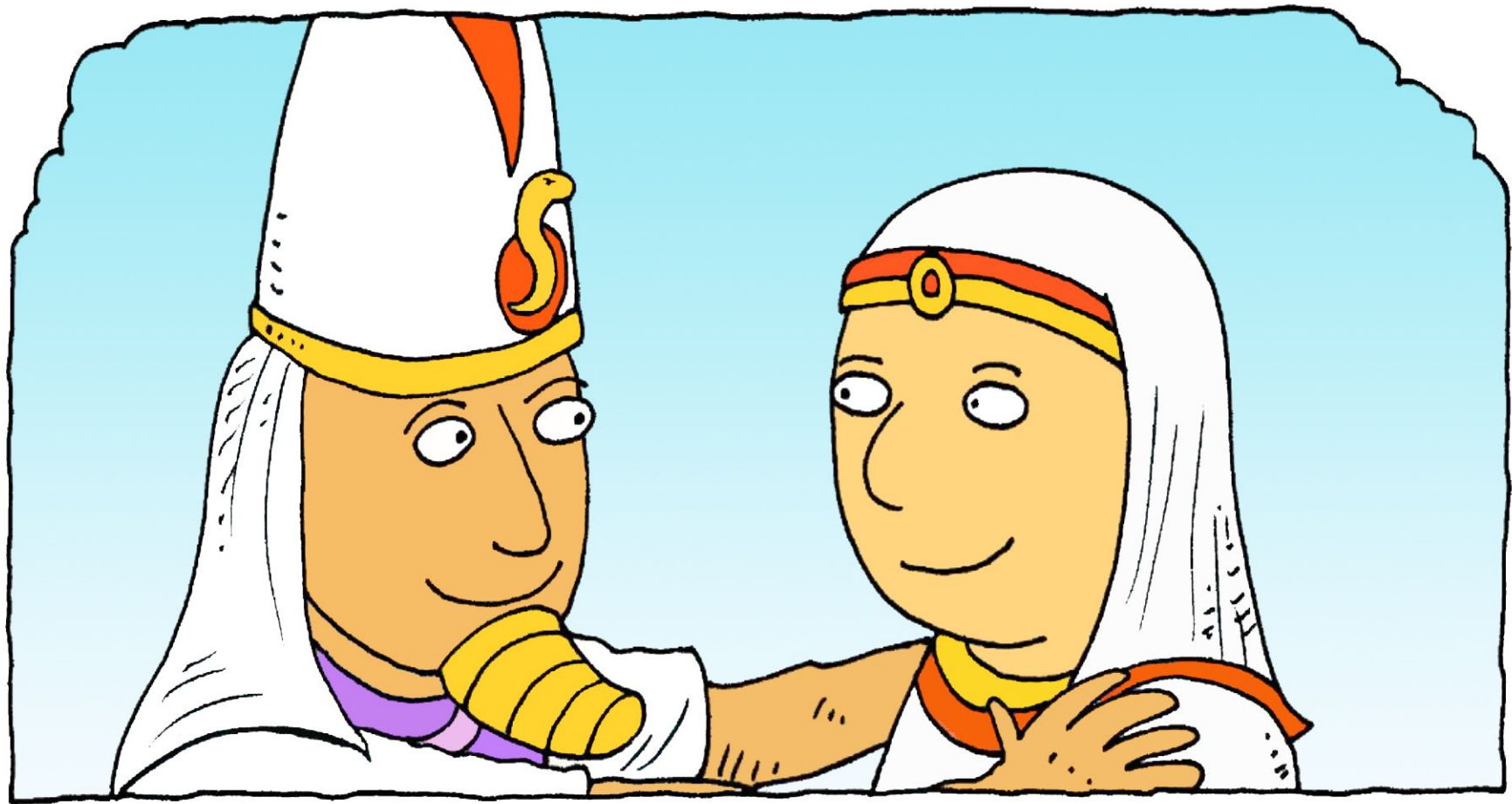

GIÔ-SÉP tha thứ
cho **CÁC ANH**

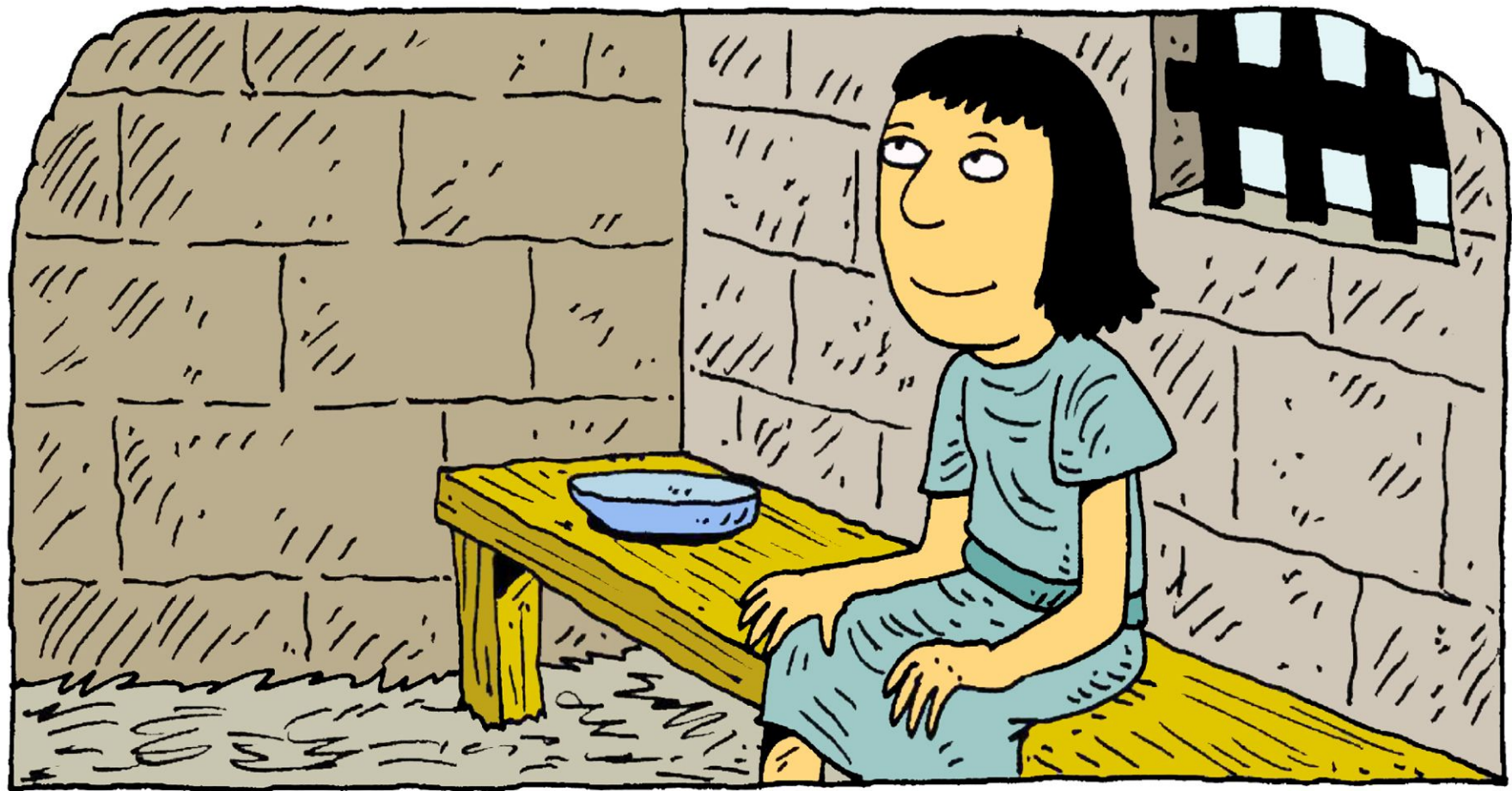

**Sáng thể Kỳ
từ đoạn 37 đến 50**

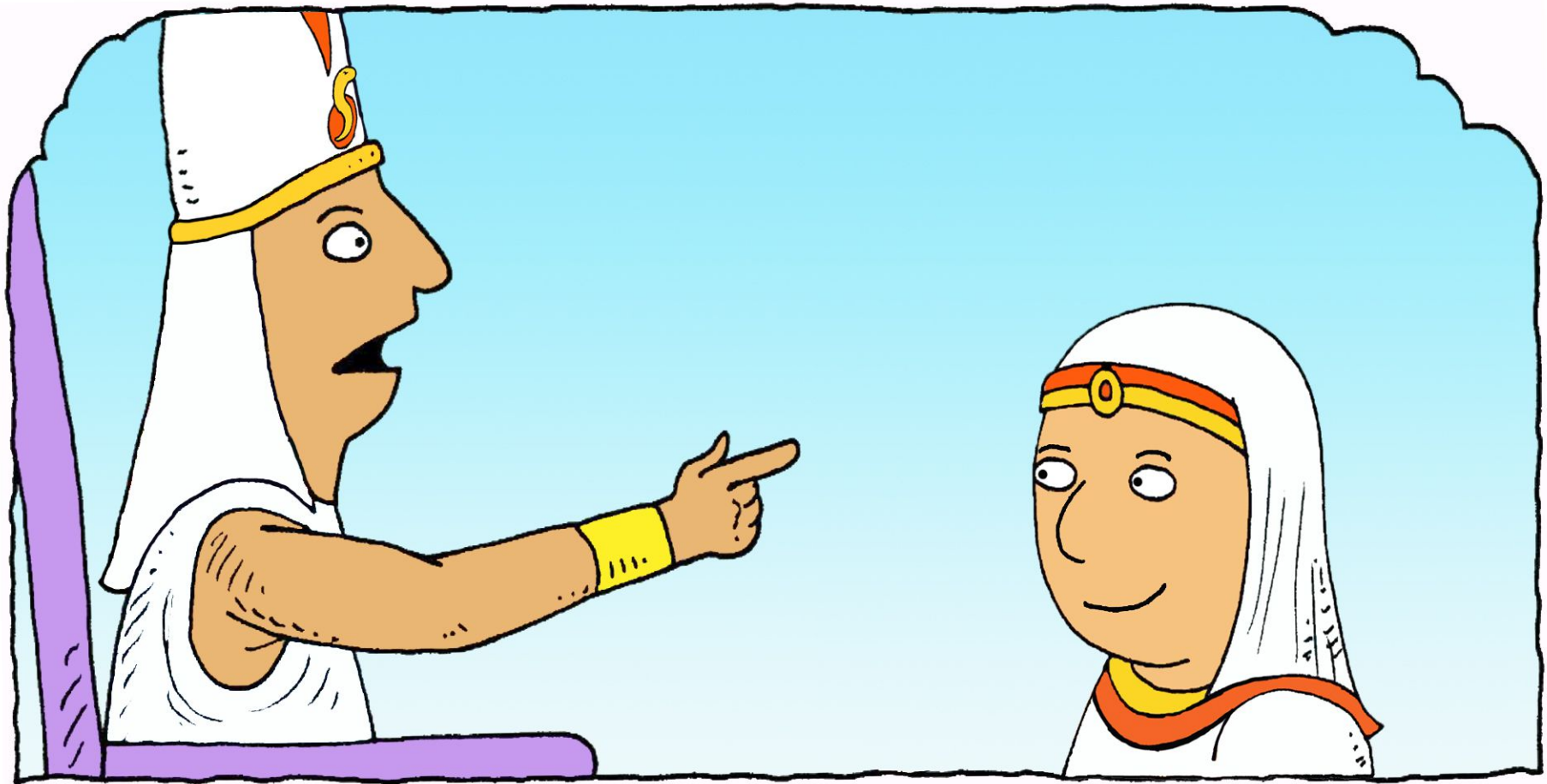

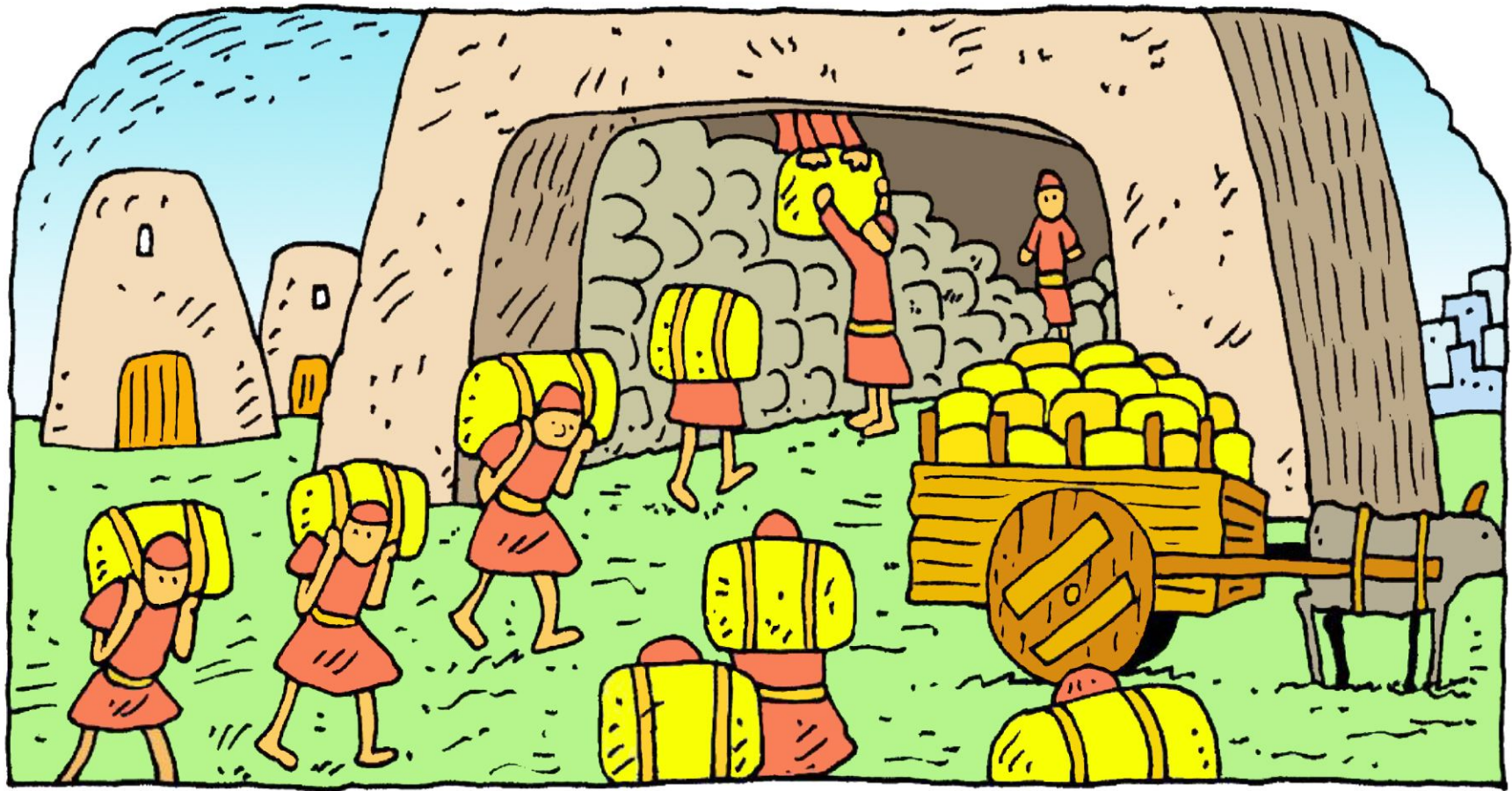
*Các anh ganh ghét bán chàng,
Phải làm nô lệ thật là gian nan.
Làm quản gia bị vu oan,
Giăm vào trong ngục nay lên cầm quyền.*

*On lại năm tháng truân chuyên,
Bị quăng vào ngục vì bà Phô-ti-pha.
Trông tù giúp đỡ người ta,
Chúa luôn phù hộ phước ân dồi dào.*

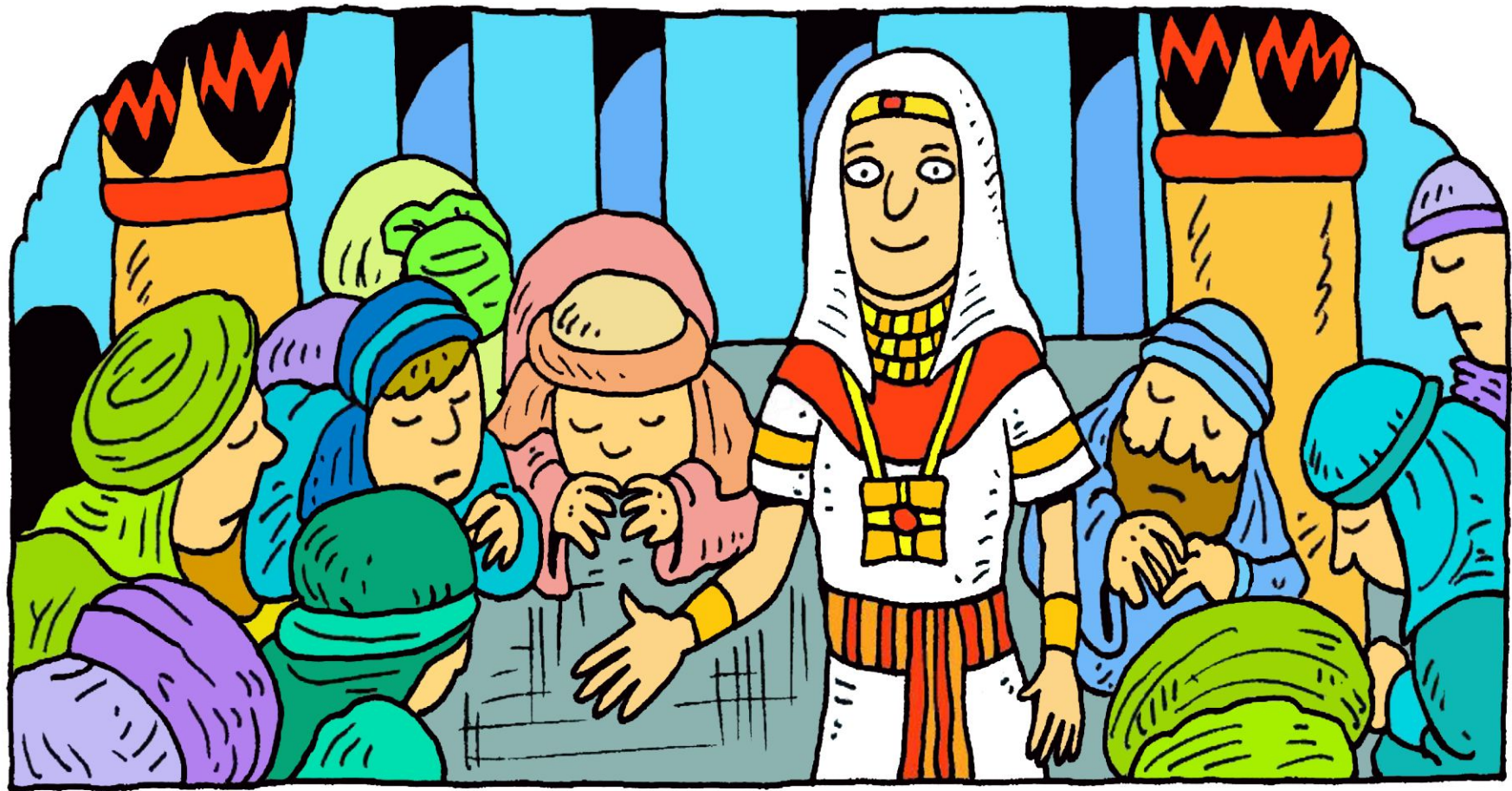
Pha-ra-ôn thấy chiêm bao,
Không ai giải được, vua sai gọi vào.
Nhờ ơn Thiên Chúa Chí Cao,
Ban tài giải mộng, giúp vua an lòng.

- “Bây giờ vua hãy dự phòng,
Thâu gom lương thực bảy năm được mùa.
Bảy năm sau, bán chẳng mua;
Khắp nơi đói kém sẽ tìm đến đây.”

- “Nghe bên Ai Cập dư đây,
Gia đình hết lúa sao ngòì nhìn nhau?
Các con hãy đứng lên mau,
Lên đường mua lúa cho cha được nhờ.”

Mười người anh chẳng thể ngờ,
Gặp em, người họ đoạn tình lán đi.
Giờ làm tế tướng uy nghi,
Van xin quý gối, các anh sắp mình,

*Đến bên bày tỏ sự tình
- “Em là Giô-sép, cha còn sống không?
Chúa sai em chẳng uổng công,
Đến Ai Cập trước cứu người cứu ta.”*